

Till försvar för de mänskliga rättigheternas odelbarhet

**Kubas utrikesminister
i FNs Människorättsråd 2015-03-02**

I denna församling måste någon ge röst åt de 842 miljoner människor i världen som lider av hunger, de 774 miljonerna vuxna analfabeter och de 6 miljoner barn som dör varje år i sjukdomar som kan förebyggas, alla dessa som på grund av en utestängande, orättvis och ojämlig världsordning inte räknas, på grund av den speciella syn på mänskliga rättigheter och grundläggande friheter som råder i länderna i Nord.

Även de medborgare som lever i de öar av fattigdom som finns i den industrialiserade världen, de arbetare och studenter som drabbas av sparpaket och har förlorat sina bostäder, de invandrare som lider av diskriminering och främlingshat, de som drabbas av polisens våld och förtryck, barn och ungdomar som saknar mat, sjukvård och en utbildning värd namnet.

Verkligheten visar att vi på allvar måste diskutera den växande misstron mot politiker och politiska system, mot valsystem som grundar sig på finansiella bidrag och manipulation av massmedia, det allt lägre valdeltagandet och inte minst den politiska korruptionen, särskilt i vissa utvecklade länder.

I vårt land bidrar över två tusen organisationer och föreningar av de mest skilda slag aktivt till det ekonomiska, sociala och kulturella samhällslivet. Eftersom vi här inte har tid att diskutera civilsamhällets natur och förhållande till staten, manipulerat av den politiska eliten, får vi koncentrera oss på det viktigaste, som vi menar är folkets deltagande i de politiska beslutsprocesserna, dvs i landets styre, så som det beskrevs av Lincoln, och som också tillämpas i den kubanska Revolutionen.

Vi har vår tradition att rådfråga folket, som folkomröstningen om förslaget till den nu gällande grundlagen som antogs av en överväldigande majoritet. Och vårt nya ekonomiska och sociala program som antogs efter omfattande diskussioner med massivt deltagande och över 400 000 ändringsförslag. På samma sätt har nu den nya arbetslagstiftningen diskuterats.

Vi ser med djup oro hur den fackliga organiseringsgraden är som lägst i de största västerländska ekonomierna med bara 8 -12 procent av arbetarna. Alla har inte skrivit på ILO-konventionerna nr 87 och 98 om rätten till facklig organiserings och kollektivavtal.

Det är väl känt att det förekommer arbetslagstiftning

andra människorättsfrågor av global betydelse

och rättspraxis som tillåter att arbetare i lagliga strejker avskedas och lagar som kraftigt inskränker strejkrätten för stora grupper av arbetare. Privata universitet inskränker rätten till facklig verksamhet och kollektivavtal. Det är också väl känt att det finns lagar som förbjuder kollektivavtal för de lägst avlönade inom offentlig sektor, att rättsliga beslut fattas mot fackliga fri- och rättigheter och som hindrar papperslösa arbetare från att få kompensation för olagligt avskedade.

I vårt fall är praktiskt taget alla arbetare fackligt anslutna och skyddade av kollektivavtal, även de anställda på privata småföretag. Vi har fackliga representanter i regeringen och i olika regeringsorgan och företagsgrupper. Alltsedan 1938 då den kubanska arbetarrörelsen lyckades grunda den har de sin facklig centralorganisation, där det idag ingår 17 fackförbund och tusentals basorganisationer.

Jag skulle vilja föreslå Människorättsrådet att ordna debatter om och att utvidga det internationella samarbetet inom dessa områden.

Vi hoppas att kommande toppmöten i G7-gruppen, i NATO, i EU, OSCE, IMF, Världsbanken, Europeiska Centralbanken, och i synnerhet klimatmötet i Paris, ska underlätta civilsamhällets deltagande och lyssna till deras bidrag, garantera deras demonstrationsrätt och avstå från fysiska hinder och polisförtryck, vilket ofta har förekommit.

Det vore värdefullt om medborgarrörelserna Occupy Wall Street och Indignados också kunde få sin rättmätiga plats i dessa fora.

Republiken Kuba är djupt oroad över och är beredd att diskutera och samarbeta om hur informationen, internet och cyberrymden ska demokratiseras. Det är skrämmande att sju jättelika privata koncerner kontrollerar 65 procent av den information som cirkulerar på jorden. Länderna i Syd har praktiskt tagen ingen möjlighet att påverka innehållet. Diskussionerna om hur internet ska styras och demokratiseras har inte lett till några konkreta resultat. Ensidiga, tvingande åtgärder inom informations spridning, telekommunikationer och IT bör förbjudas.

Det är nödvändigt att omedelbart vidta effektiva åtgärder för att förhindra cyberrymdens militarisering och informatikattacker genom hemligt, olagligt utnyttjande av system i tredje land. Förslaget att besvara informatikangrepp med konventionella vapen är oacceptabelt, för det skulle

undergräva internationell fred och säkerhet.

Förändringarna i NATO:s och andra länders säkerhets- och försvarsdoktriner med betoning på okonventionella, s.k. fjärde generationens krig, som har tillämpats i senare tidens konflikter allt från Mellanöstern till Europa, har brutit sönder stater och nationer, allvarligt hotat regional och internationell fred och säkerhet och skadat ansträngningarna för att bekämpa terrorism i alla dess former och uttryck.

Tendensen att för politiska och militära syften utnyttja Människorättsrådet för att föra upp konflikter på Säkerhetsrådets dagordning och till Internationella Brottmålsdomstolen är mycket allvarlig och farlig.

Vi stöder det palestinska folkets oförytterliga rätt till sin egen stat, med de gränser som gällde före 1967 och med östra Jerusalem som huvudstad. FN:s Generalförsamling bör beslutsamt och omedelbart garantera Palestina fullt medlemskap. Vapenleveranserna till Israel måste upphöra liksom Säkerhetsrådets veto som garanterar Israel straffrihet för de brott de begår, särskilt i Gaza, är oacceptabelt.

Vi upprepar vårt kraftiga fördömande av oacceptabla och ooberättigade ensidiga sanktioner mot Venezuelas Bolivarianska Republik, och den ständigt pågående yttre inblandningen för att skapa instabilitet i denna systemation. Vi bekräftar vårt fulla stöd till den Bolivarianska Revolutionen och president Nicolás Maduros legitima regering.

Kuba vidhåller sitt internationella engagemang grundat på de mänskliga rättigheternas odelbarhet, utan utsortering och politisering. Vi håller fast vid vårt åtagande att kämpa för en rättvisare, mer demokratisk och jämlik världsordning som undanröjer hindren för förverkligandet av alla mänskliga rättigheter.

Vi vidmakthåller vårt omfattande samarbete och samverkan när det gäller FN:s tillvägagångssätt och metoder i fråga om mänskliga rättigheters universella tillämpning och en positiv dialog med de organ som bildats i enlighet med internationella avtal.

Det är i den andan som vi bjuder in Internationella Röda Korsets ordförande och FN:s rapportör om trafficking att beöka vårt land.

Vi har också kommit överens med EU:s representant för utrikes- och säkerhetsfrågor om att återuppta den politiska dialogen, och vi fortsätter förhandlingarna om ett samarbetsavtal mellan EU och Kuba, på basis av ömsesidig respekt, jämlikhet, ickeinblandning i inre angelägenheter och respekt för parternas lagstiftning.

Vi är medvetna om de mycket olika uppfattningar som råder mellan oss och USA när det gäller politiska system, demokrati, mänskliga rättigheter och internationell rätt. Men trots dessa skillnader har vi alltid önskat att uppnå ett civiliserat sätt för båda parter att umgås, så i juli förra året föreslog vi därför en jämbördig dialog med ömsesidig respekt. USA:s utrikesdepartement har nyligen accepterat vårt förslag, och dialogen kommer att påbörjas under de närmaste veckorna.

Kuba kommer att delta i en konstruktiv anda, trogen våra övertygelser, inställd på internationellt samarbete och respektfullt och tydligt ge uttryck för vår oro när det gäller

mänskliga rättigheter i USA.

Kuba anser att USAs ekonomiska, finansiella och handelsblockad är ett flagrant, massivt och systematiskt brott mot alla kubanernas mänskliga rättigheter.

Och det är så vi kommer att ta upp blockaden så länge den består, både i detta Råd och i FN:s Generalförsamling, med motsvarande resolutionen. Jag framför till alla här närvarande nationer vår djupa tacksamhet för ert ständiga stöd, och uppmanar er att förnya det genom er röst och era inlägg under den kommande höstens sammanträden.

Kubas regering uppskattar president Barack Obamas erkännande att blockaden skadat det kubanska folket och hans vilja att ta upp frågan till debatt i landets kongress med avsikt att häva blockaden.

Jag tackar Latinamerikanska och Karibiska Ländernas Gemenskap och Afrikanska Unionen för de viktiga och lägliga uttalanden de antog vid sina toppmöten i slutet av januari, som uppmanar USA att häva blockaden och dess president att utnyttja sina långtgående befogenheter för att modifiera blockadens tillämpning med sikte på dess avskaffande.

Människorättsrådets Universella periodiska granskning har visat sig värdefull som stöd för det internationella samarbetet. Vi bör aldrig mer acceptera politisk förföljelse mot länder i Syd för att inskränka deras självständighet, medan brott och tortyr som i Abu Ghraib och på USAs flottbas i Guantánamo – på ockuperad kubansk mark – godtogs utan vidare. Dessa brott misskrediterade den gamla Kommissionen för Mänskliga Rättigheter och ledde till dess upplösning. Trots brister och svårigheter har Kuba delat med sig och fortsätter att dela med sig av sina framsteg och erfarenheter med andra nationer, och därigenom har vi utan egennyttja bidragit till förbättrade mänskliga rättigheter i andra länder. Tack vare samarbetsprojektet "Operation Mirakel" har 3,4 miljoner människor i 34 länder fått gratis ögonoperationer. På samma sätt har 9 miljoner människor lärt sig läsa och skriva med alfabetiseringsprogrammet "Ja, jag kan", och 113 000 har studerat vidare i programmet "Ja, jag kan gå vidare".

Idag arbetar 51 000 kubanska läkare och annan sjukvårdspersonal i 67 länder.

Vi fortsätter vårt samarbete i kampen mot Ebola-viruset i Afrika. Över 250 specialister arbetar frivilligt inom Sjukvårdsbrigaden Henry Reeve i de mest drabbade områdena. Ytterligare 4 000 hälsovårdsarbetare deltar solidariskt i förebyggande verksamhet i 32 länder i Afrika. Kubanska revolutionen fortsätter oförtröttligt och beslutsamt att försvara rättvisans sak, för vi vet att vårt fosterland är hela mänskligheten.

När Förenta Nationerna firar 70 år är de mål och principer viktigare än någonsin, som de formulerades i FN:s stadga, vid grundandet,

Som president Raúl Castro nyligen framhöll: "vi kommer aldrig att frångå våra ideal självständighet och social rättvisa, eller överge en enda av våra principer, eller vika en tum i försvaret av vår nationella självständighet. Vi ger inte efter för påtryckningar när det gäller våra inre angelägenheter. Vi har erövrat denna självständighet genom stora uppoffringar och till priset av stora risker."

översättning Bertil Olsson

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Icke-kommersiell-inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För kopia av denna licens besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/>. Det har publicerats i www.globalarkivet.se

